

Translated from „Angels appear as humans“ by Jim Bramlett
Translated into Czech language by / překlad: Lubomír Zimmer
Ilustrace: Pavla Víšková

Andělé se zjevují jako lidé

Jim Bramlett

„Ježíš přijde velmi, velmi brzy!“

ÚVOD

Hebrejům 13,2:

„Nezanedbávejte pohostinnost; vždyť skrze ni někteří nevědomky pohostili anděly.“

Spousta věrohodných lidí se mnou sdílela svoje zkušenosti s anděly. Ve většině případů, se tito andělé zjevili, aby přinesli pomoc v čase potřeby a také důležité poselství. Je velmi důležité, aby všechny nadpřirozené zkušenosti, včetně poselství andělů, byly opatrně zkoumány slovem Božím, Bibli. Lidé z Nového věku (New Age) i jiní nekřesťané prohlašují, že mají andělské zjevení, mezitím co odmítají kříž Ježíše Krista, na kterém sám Pán z nebe zaplatil cenu, aby nám mohl duchovně požehnat a otevřít nám cestu do nebe. Tito lidé jsou podvedeni skrze duchy démonů. 2 Korintským 11,14: *„A není divu, vždyť sám satan se vydává za anděla světla.“* Následující andělské zkušenosti jsem pečlivě zvažoval slovem Božím, než jsem je takto zveřejnil. A proto jsou to poselství potvrzená, nicméně vezměte si Bibli a sami rozsuzujte, jestli je tohle poselství pravé nebo ne.

SETKÁNÍ 1.

Tuhle zkušenost jsem neměl možnost osobně vystopovat až k samotnému kořenu, i když jsem obtelefonoval spoustu lidí. Opakovaně se tahle příhoda stala v Atlantě v Georgii, na dálnici I-285, poblíž přípojky „Spaghetti Junction“. Volal jsem prostřednictvím přítele z Kalifornie až k mezinárodnímu pilotovi Spojených aerolinií v Chicagu, a ještě nejméně 15 dalším lidem v Atlantě, včetně jednoho doktora medicíny. Každý z těchto lidí byl o příhodě velmi přesvědčen, i když se mi nikdy nepodařilo dopátrat až ke zdroji.

Jedna žena na dálnici projížděla kolem stopaře a nevěnovala naprosto žádnou pozornost tomu, že by ho vzala s sebou. Uslyšela ale hlas, který jí řekl: „Vezmi ho s sebou.“ Nezastavila, ale pokračovala v jízdě. Znovu ale uslyšela tento hlas: „Řekl jsem ti, abys ho s sebou vzala.“ Cítila teď, že ho musí s sebou vzít. Není to jednoduché se otočit na dálnici, ale když tak po delší cestě učinila, pochybovala, že by tam tento stopař ještě mohl být. K jejímu překvapení tam stopař stále byl, tak ho s sebou vzala a on nasedl do auta. Chvíli si povídali a po krátkém mlčení tento cizinec řekl: „Víš o tom, že Pán Ježíš Kristus brzy přijde?“ Když to tahle žena uslyšela, otočila se směrem k tomuto cizinci – ale už tam nebyl. Najednou nečekaně zmizel!

Byla z toho tak otřesená, že musela zastavit. Poté, co tam seděla několik minut a snažila se z této zkušenosti vzpamatovat, zastavilo za ní policejní auto, policista z něho vystoupil, přišel k jejímu okénku a řekl: „Paní, máte nějaký problém?“

Odpověděla: „Strážníku, kdybych vám řekla co se mi právě stalo, tak byste tomu neuvěřil.“ Policista ji ale povzbudil, aby mu to řekla. Když mu popsala co se jí právě přihodilo, tento policista reagoval následovně: „Paní, normálně bych si myslel, že jste ta nejbáznivější žena, kterou jsem kdy viděl, ale vy jste dnes již sedmá osoba, která mi řekla tu samou věc.“

SETKÁNÍ 2. (potvrzeno)

Mezitím co jsem zjišťoval podrobnosti právě uvedené příhody, dozvěděl jsem se další úžasnou příhodu z Kalifornie, i když se odehrála v Tennessee. Příhodila se krátce po půlnoci 26. března 1993 Vincentu Tanovi, výzkumnému chemikovi, který pracuje v Chattanooga. Trvalo mi několik týdnů než jsem vystopoval tuhle příhodu a potvrdili mi to dva velmi věrohodní křesťanští vedoucí, jeho pastor a nakonec samotný Vincent. Následující příhoda je přesně zaznamenána tak, jak se opravdu odehrála.

Vincent se narodil jako Tan Ban Soon v Singapuru čínským rodičům, kteří byli buddhisté. Před pár lety byl jako mladík v Singapuru v knihovně a četl knihu o jaderné fyzice. Uvnitř této knihy objevil objednávku biblického kurzu, která byla zastrčena mezi stránkami. Objednal si tento kurz a později se stal křesťanem. Přišel do USA, aby studoval na vysoké škole a poté si dal západní jméno Vincent. Po čtyřech letech promoval v hlavním zaměření ve vědeckém oboru. Byl velmi aktivní ve své církvi a v dávání svědectví kolem sebe.

Jednoho večera, ve čtvrtek 25. března 1993, Vincent pracoval dlouho ve své laboratoři, aby dokončil svůj úkol do pátku. Během večera si zaparkoval auto velmi blízko domu, protože v okolí byla zaznamenána zvýšená kriminální činnost. Čas od času se podíval z okna, na téměř prázdné parkoviště, na své auto. V půl druhé ráno dokončil svůj úkol v laboratoři. Když se chystal, že zamkne dveře, uviděl, jak ze strany pasažéra u jeho auta někdo stojí. Vincent se domníval, že mu chce ukrást auto. Všiml si, že je průměrné postavy, má rovné vlasy, tričko, modré rifle a bílé tenisky.

Nevěděl co má dělat, tak se vrátil do své laboratoře a modlil se: „Pane, pomoz mi. Co mám dělat? Mám na něho použít chi-sao?“ Chi-sao je druh bojového umění, ve kterém je Vincent velmi dovedný. Aby měl jistotu, rozhlédl se po laboratoři, našel železnou tyč dlouhou 45 centimetrů, zastrčil si ji za záda a šel ke dveřím auta. Řekl: „Ahoj, můžu ti nějak pomoci?“

Tento neznámý člověk odpověděl: „Ahoj, Vincente.“

Vincent se překvapeně zeptal: „Znám tě?“

Tento neznámý člověk odpověděl: „Ve skutečnosti nikoliv.“

„Jak se jmenuješ? Kdo jsi?“ vyzvídá Vincent.

Cizinec odpověděl: „Jmenuji se podle názvu tvé základní a střední školy.“ A dodal: „Jsem tvůj přítel. Nemusíš na mě používat chi-sao ani tyč.“ Jeho hlas s sebou nesl neobvyklou autoritu a zdálo se, že zná odpověď na otázku ještě před tím, než ji Vincent položil.

Tohle Vincenta opravdu překvapilo. Nikdo, ani jeho nejlepší přátelé, v této zemi nevěděl nic o chi-sao, ani nikdo nevěděl, že tohle umění ovládá. Také tento cizinec nemohl vidět tu tyč, kterou měl zastrčenou zezadu. Vincent si také později uvědomil, že tento cizinec použil názvosloví ze školy do které chodil v Singapuru a nikoli v USA, a jméno této školy je: „Škola sv. Gabriela“. Tento cizinec tedy vlastně říkal, že se jmenuje Gabriel!

„Jak to víš?“ zeptal se Vincent.

„Vím to.“ odpověděl cizinec. „Mimochodem, maminka je v pořádku.“ Vincent byl znovu udiven.

Před týdnem měl totiž telefonát od sestry ze Singapuru a říkala, že jeho matka má srdeční komplikace a Vincent měl o ni velkou starost.

Gabriel pokračoval: „Miluješ Pána velmi moc, je to tak?“

„To je pravda.“ odpověděl Vincent.

„On tě také velmi moc miluje,“ řekl Gabriel a dodal, „On přijde velmi, velmi brzy.“ a zdůraznil výslovnost, když říkal „velmi brzy“.

Vincent odpověděl: „To je ohromný!“

Gabriel se poté zeptal: „Mohl bych dostat pohár vody?“

Vincent řekl: „Jistě“ a odcházel, aby mu přinesl vodu. Pak se rozhodl, že tohoto cizince pozve dovnitř, aby se napil z vodní fontánky. Když se otočil, aby ho pozval dovnitř – Gabriel tam již nebyl. Najednou nečekaně zmizel! Vincent od něho neodvrátil hlavu na déle než tři sekundy. Nebyla žádná možnost, kam by se tento cizinec ukryl.

Vincent položil rozpačitě železnou tyč u předních dveří a odjel domů, ven z Chattanooga. Když šel ten den do práce, říkal si, jestli se mu celá tahle příhoda jen nezdála. Jako vědec se tedy rozhodl, že celou věc prozkoumá, jestli se opravdu stala. Když se tedy vrátil k laboratoři, našel tu železnou tyč na stejném místě, kde ji položil. Věděl tedy, že to nemohl být sen. Když vešel do laboratoře, tak se zavřel na toaletě a modlil se: „Ukaž mi, Pane, co mám dělat. Vím, co si pamatuji. Pokud chceš, abych tuhle zkušenost sdílel s druhými, tak o tom musím být nejdřív sám přesvědčen.“ prosil Vincent. Poté si sedl k počítači a zaznamenal každé slovo.

Toho večera, 26. března 1993, se Vincentovi zdál sen, ve kterém viděl celou událost znovu, slovo po slově, přesně tak, jak se to odehrálo ve skutečnosti. Vzbudil se 3:30 ráno a zaznamenal celý rozhovor i popis tohoto cizince. To co popsal ve snu se naprosto dokonale shodovalo s tím co zažil ve skutečnosti. Také týden po této zkušenosti se dozvěděl, že jeho matka prodělala operaci, kterou tak nutně potřebovala, a dobře se po ní zotavovala. Také se dozvěděl, že tahle zpráva o zlepšení stavu jeho matky přišla týden před tím a zhruba ve stejnou hodinu, kdy mluvil s Gabrielem!

29. července 1993 jsem se zeptal Vincenta, jaký vliv na něho měla tahle zkušenost. Řekl, že je přesvědčen více než kdykoliv před tím, že bychom měli být připraveni na příchod Páně a nemáme se starat o to, kdy přesně přijde. Řekl, že tahle zkušenost ještě více zintenzívněla jeho oddanost, zapůsobila na něj tak, že tráví více času na modlitbě než předtím, chce vědět více o Bohu a být mu více blíže. Před touto zkušeností se Vincent ptal Boha: „Jsem právě teď připraven?“ Ted', více než kdy před tím, se podobně ptá Boha pisatel tohoto článku.

SETKÁNÍ 3. (potvrzeno)

Nedávno jsem osobně s Vincentem mluvil a dozvěděl jsem se o dalším setkání, které prožil, tentokrát s nejmenovaným andělem, ve čtvrtek 23. prosince 1993. Podobně jako předešle i tento záznam je přesným záznamem toho co se přihodilo včetně slov.

Tohle setkání předcházely dvě velmi význačné události. První byla v červenci 1993, kdy měl Vincent sen. Viděl sám sebe, jak stojí u dveří veliké místnosti. Viděl tam spoustu svíček, ale ne všechny byly rozsvícené. Ve snu si kladl otázku, proč tam jsou tyhle zhasnuté svíčky. Poté za sebou uslyšel smutný hlas, který říkal: „Kdyby tak všechny byly zapáleny“. Když se otočil, nikoho neviděl. O týden později se tento sen opakoval. Vincent tento sen sdílel na biblické skupince a řekl, že doufá, že jednoho dne mu Pán ukáže význam tohoto snu.

Druhá význačná událost se odehrála o tři měsíce dříve, v říjnu 1993, když motorista v nesnázích zamával na Vincenta v prosbě o pomoc a požádal ho, aby mu pomohl nastartovat auto. Vincent zastavil, ale neměl kabel na nastartování jeho auta. Vincent se zeptal tohoto muže, jestli věří v Boha. Na to se tento muž zeptal Vincenta, co by tento Bůh mohl udělat. Vincent mu řekl, že Bůh může pomoci i v takovéto situaci pokud Ho o to požádáme. Vincent se tedy modlil nahlas o Boží pomoc. Poté, co se pomodlil, uviděl podél cesty odhozený věšák.

Nějakým způsobem tento věšák zlomil na dva kusy, spojil kladné svorky a druhou částí se dotkl obou částí auta jako uzemnění. Auto tohoto muže najednou nastartovalo. Tento muž se podíval na Vincenta a řekl: „Tvůj Bůh je jistě velmi mocný Bůh!“ Vincent odpověděl: „To tedy opravdu mám mocného Boha. Vše co musíme dělat je pouze v Něho věřit.“ Muž řekl: „O tom budu muset přemýšlet“, a odjel. O dva dny později Vincent získal propojovací kabel pro svoje nákladní auto.

Zkušenost z 23. prosince 1993:

Krátce po jedenácté hodině večerní byl Vincent ve svém nákladním autě a vracel se z návštěvy svého přítele poblíž Chattanooga. Asi po sedmi kilometrech jízdy uviděl odstavený nákladní vůz poblíž cesty s odkrytou kapotou motoru a starým mužem ve věku asi 75 let, jak stojí před ním. Vincent byl vždy opatrný, aby někomu takto zastavil a věřil, že člověk musí být opravdu vedený Pánem, aby něco takového udělal. Cítil, že má zastavit. Přišel k tomuto muži a zeptal se ho, jestli je všechno v pořádku, načež tento muž odpověděl, že má vybitou baterii. Vincent se zeptal, jestli může nějak pomoci. Tento muž ho požádal, aby šel a vytáhl svůj propojovací kabel z auta. Vincent byl překvapen, že to tento člověk řekl, jakoby věděl, že Vincent má propojovací kabel, a zvláště, když ho nedávno získal. Vincent na tento kabel zapomněl, ale když mu to tento starý muž řekl, tak si na něj vzpomněl. Byla již hustá tma a Vincent musel použít baterku, aby mohl propojit svůj konec kabelu. Když se otočil, zpozoroval, že tento muž propojil svůj konec kabelu ve tmě i bez baterky. To se zdálo nemožné a Vincent byl z toho velmi udiven.

Vincent řekl: „Nejdřív něco potřebuji udělat.“ Tento muž se na něho podíval a řekl: „Už jsem to udělal.“ Vincent řekl: „Cože jste to udělal?“ Muž odpověděl: „Podložil jsem kola cihlami. To je to, co jsi chtěl udělat, že?“ Tento muž nemohl nijak vědět, že Vincent měl dvě cihly v autě, ani to, že s nimi chtěl podložit kola, protože nedůvěřoval ruční brzdě a protože musel zařadit neutrální, aby nastartoval ten nákladní vůz. Vincent se podíval a zjistil, že muž dal tyto cihly přesně pod ta kola, která chtěl Vincent podložit. V této chvíli se Vincent přesvědčil, že tahle osoba není přirozená osoba. A po tom setkání z března se Vincent rozhodl, že pokud mu dá Pán další příležitost setkat se s andělem, tak mu položí spoustu otázek, které by mu rád předložil. Najednou ale na něho sestoupila zvláštní síla a měl pocit, že nemůže otevřít ústa. Nebyl schopen nic říct, kromě toho, co tento starý muž chtěl, aby řekl a nebo se zeptal.

Vincent byl teď připraven, aby nastartoval vůz, a tento starý muž řekl: „Můžeme počkat ve tvém voze, zatímco se nabíjí baterie?“ Vincent souhlasil a tak se posadili do vozu. Starý muž promluvil jako první a řekl: „Můžeme se pomodlit? Bůh může dělat zázraky – dokonce může i nastartovat auto

věšákem na oblečení.“ (Předcházející příhoda byla s osobním autem a nikoli s nákladním autem!) V tomto momentě byl Vincent přesvědčen o tom, že tento cizinec musí být anděl! (Pozn. překladatele – nákladním autem má zřejmě na mysli „pick up truck“.)

Tento starý muž se modlil: „Ach nejsvatější a mocný Bože v nebi, my víme, že Ty přicházíš velmi, velmi brzy. Pomoz nám teď ve Tvůj čas a Tvým vlastním způsobem. Ve jménu Ježíše. Amen.“ Vincent řekl, že hlas tohoto muže byl tak mocný a jistý, že mu běhal mráz po zádech. Po modlitbě se muž zeptal Vincenta: „Věříš, že Pán přijde brzy?“ Vincent odpověděl, že ano. Poté tento muž řekl: „On přijde velmi, velmi brzy, a my potřebujeme být připraveni teď a vždy.“ Potom řekl: „Mohu použít tvou Bibli?“ Vincent souhlasil a pak, aniž mu Vincent řekl jediné slovo, tento muž strčil ruku do otvoru pro rukavice, kde byla Bible... věděl, kde byla položena.

Muž se zeptal Vincenta: „Čteš svoji Bibli?“ Vincent odpověděl, že se jí snaží číst každý den. Muž řekl: „To je moc dobře. Je to neštěstí, že mnozí tak nečiní. Studium Bible je jako když je někdo ve veliké místnosti, ve které se zapalují svíčky.“ Vincent věděl, že právě dostal odpověď ohledně svého snu, který měl před šesti měsíci. Nezapálené svíčky tedy představovali lidi, kteří netráví čas studiem Božího slova! Teď už Vincent neměl ani stín pochybnosti, že tento muž je anděl.

Byla už hustá tma, ale tento muž vytáhl Bibli... Vincentovu Bibli verze krále Jakuba (pozn. překladatele: Něco jako u nás Bible kralická) a bez toho, aniž by hledal, otevřel přímo v Matoušově evangeliu ve 24. kapitole. Pak Vincent posvítíl baterkou na stránku, zatímco muž četl verš 36: „Matouš 24,36: *„O tom dni a hodině však nikdo neví – ani nebeští andělé – pouze sám můj Otec.“* Potom přeskočil do verše 42. – Matouš 24,42: *„Proto bděte, neboť nevíte, ve kterou hodinu přijde váš Pán.“*

Potom znovu, jakoby přesně věděl, kde se ta stránka nachází, bez hledání skočil přímo do Jana 14,1-3: *„Ať se vaše srdce nermoutí. Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby to tak nebylo, pověděl bych vám. Jdu, abych vám připravil místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.“*

Poté znovu obdivuhodně přeskočil do Zjevení 3,11 a četl: *„Hle, přijdu rychle. Drž se toho, co máš, aby nikdo nevzal tvou korunu.“*

Když to dočetl, položil znovu Bibli do přihrádky na rukavice. Vincent si všiml, že všechny verše, které anděl četl z Bible, se týkají návratu Pána.

Když dočetl, dal Bibli zpět a řekl: „Vůz už je připraven.“ Nastartoval auto a Vincent řekl, že ho bude chvíli následovat, aby se přesvědčil, jestli všechno funguje. Tento muž řekl: „Děkuji mnohokrát za tvou pomoc. Mimochodem, nechal jsem ti takové malé znamení. Bude to stačit, aby to zítra naplnilo tvoji nádrž od auta.“ To bylo divné protože, nemohl nijak vědět, že Vincent má kromě nákladního auta i svoje osobní auto. Vincent ho následoval asi tak kilometr a před sebou stále jasně viděl jeho zadní světla, potom když zatáčeli, tak najednou zmizel z dohledu. On i jeho nákladní auto prostě zmizeli. Vincent si myslel, že by jeho zrak mohl být na chvíli zastřen stromy nebo něčím jiným. Šel dokonce druhý den za denního světla na tohle místo a celé ho znovu projel. Nebyly tam žádné stromy, ani nic co by mu mohlo bránit ve výhledu. Nešlo to nijak lidsky vysvětlit. Také další den, jak to vždy v pátek dělá, vzal Vincent svoje auto do servisu, aby si naplnil nádrž benzínem, tak aby ji měl plnou na víkend. Zapomněl na to, co tento muž řekl o tom znamení, které mu bude stačit k naplnění nádrže na druhý den. Vincent natankoval za \$2.32 a poté se to snažil dotáhnout na \$2.35 a nebo na \$2.40. Ale nad \$2.34 to nešlo a zastavilo se to. Jednoduše to nešlo natankovat víc než přesně \$2.34. Vincent pak odešel, aby navštívil svého přítele, ale vzpomněl si, že vánoční dárek pro něj zapomněl ve svém

nákladním autě. Když byl doma, rozhodl se, že před tím než odjede, tak svůj nákladní vůz trochu vyčistí. Když ho čistil, našel na předním sedadle pasažéra nějaké peníze pod svojí rukavicí. Peníze se skládaly ze dvou papírových jednodolarovek, dvacetníku, desetníku a čtyř jednohalérových mincí – přesně \$2.34!“

SETKÁNÍ 4. (potvrzeno)

Vincent měl další úžasnou zkušenost jednou brzy ráno v neděli, 13. září 1998. Znovu dlouho pracoval, aby dokončil svůj úkol. Odešel z práce kolem jedné hodiny ranní. Když vyšel ven, tak si najednou uvědomil, že nechal klíčky od auta na stole, ale zpět dovnitř se už nedostane díky automatickému zamykání dveří. Takže teď se nemohl dostat ani zpět ani do svého nákladního auta. Modlil se, aby Pán otevřel jeho nákladní auto, ale nic se nestalo.

Přešel na druhou stranu vozovky, kde byla telefonní budka, ale zjistil, že ji někdo rozbil. Vzpomněl si, že má v zadní kapse mobilní telefon, ale pak si uvědomil, že baterii nechal v nabíječce (starý typ mobilu) a bez ní samozřejmě nemůže fungovat. Nicméně v modlitbě Pána požádal, aby mohl udělat jeden telefonát. Jakmile se začal modlit, telefon se zázračně rozsvítil. Zavolał tedy svému příteli, aby pro něj přijel. Přítel souhlasil, že pro Vincenta přijede. Vincent si tedy sedl na schody od laboratoře a čekal. Po chvíli projíždělo kolem policejní auto a zastavilo.

Policista se zeptal: „Co tady děláte?“

„Čekám na přítele.“ odpověděl Vincent, „Tvůj přítel nepřijede.“ Všiml si, že Vincent měl u sebe Bibli a dodal: „To je dobrá kniha na čtení.“ Následoval rozhovor, ve kterém Vincent sdílel svoji víru a také, že věří, že Pán přijde „velmi, velmi, brzy.“

Policista odpověděl: „Také věřím, že Pánův příchod je velmi, velmi blízko.“

Právě v tomto okamžiku se vysílačka rozezvučela a řekl, že musí odjet. Předtím ale, než odjel, tak řekl Vincentovi tato následující slova: „Proč se nepomodlit a nepožádat Pána, aby otevřel dveře od tvé laboratoře?“ Vincent řekl, že viděl jak odešel, zatímco se tiše modlil.

Vincent řekl: „Téměř jsem ani nestačil zakončit modlitbu, když se najednou dveře od laboratoře zázračně otevřely. Okamžitě jsem se postavil, otočil se směrem ke dveřím a zjistil jsem, že někdo odsunul blokovací tyč a dveře otevřel zevnitř. Zatímco jsem měl ruku na klice od dveří, tak jsem se otočil, abych se podíval na to policejní auto, ale zjistil jsem, že zmizelo, i když jsem z něho spustil oči jen na pár okamžiků.“

Vincent si vzal klíče a odjel ve svém nákladním voze. Když jel kolem domu svého přítele, tak si všiml, že obě jejich auta jsou zaparkovaná vedle jejich domu. Domníval se, že na něho zapomněli a klidně šli spát.

Vincent řekl, že se nakonec rozhodl odejít domů: „Věřil jsem tomu, že jsem pravděpodobně mluvil se skutečným andělem.“ Na druhý den si promluvil se svým přítelem, kterému telefonoval a který mu slíbil, že ho vyzvedne autem. Jeho přítel si ale nic z tohoto telefonátu nepamatoval!

Zde máme: (1) mobil, který zázračně funguje bez baterie, (2) policistu, který se záhadně objevuje a zase mizí z dohledu se slovy: „Věřím, že Pán přijde velmi, velmi brzy.“, (3) policista věděl dopředu, že Vincentův přítel pro něho nepřijede, (4) po té, co mu policista řekl, aby se modlil, tak se dveře zázračně otevírají zevnitř, i když nikdo uvnitř není, (5) přítel slíbil Vincentovi, že ho vyzvedne, ale ani on ani jeho manželka si na žádný takový telefonát nepamatují. Celá tato příhoda je bez pochyb nadpřirozená.

Poznámka

Příhoda 2 mě motivovala k tomu, abych se podíval do Bible, kde se zmiňuje anděl Gabriel. Gabriel se jmenovitě zjevil třem lidem. První z nich byl prorok Daniel asi v roce 550 před Kristem. Danielovi dal vizi týkající se budoucnosti, jenž v sobě zahrnovala první příchod Ježíše Krista. A podobně, jak řekl Vincentovi, tak řekl Danielovi – Daniel 9,23: „nebo jsi velmi milý“ KR (Pozn. překladatele: v angličtině „velmi milovaný“).

Později je to zaznamenáno v evangeliu podle Lukáše, kdy se zjevil Zachariáši a řekl mu tato úžasná slova – Lukáš 1,19: „Já jsem Gabriel, ten, který stojí před Boží tváří“, když ohlašoval narození Jana Křtitele. Pak se zjevil panně Marii, aby ohlásil narození Krista.

Hlavní služba anděla Gabriela se tedy zdá být podle Starého i Nového zákona službou ohlašování příchodu Syna Božího na tento svět!

To, že se andělé zjevují jako lidé, má svůj podklad v Bibli. Například, dva andělé, kteří přišli do Sodomy, aby varovali Lota před tím, než bude město zničeno (Genesis 19). Navštívili Lotův dům, spolu s ním jedli a dokonce v jeho domě přenocovali! Zjeví se tak „opravdově lidsky“, že Sodomští homosexuálové je obtěžovali a pokoušeli se s nimi mít sex, ale andělé je ranili slepotou. Na druhý den, právě kvůli nestoudné zkaženosti, Bůh zničil celé město ohněm.

SETKÁNÍ 5. (potvrzeno)

Bůh volá telefonem – doslova!

Tahle zkušenost může a také nemusí v sobě zahrnovat práci andělů. To co je zde popsáno může být přímý zásah Boží ruky. Nicméně víme, že Bůh si používá anděly, aby konali Jeho vůli, takže si osobně myslím, že zde byla práce andělů.

V sobotu 6. dubna 1996 se Vincent probudil ve 4:30 ráno s modlitebním břemenem na srdci. Klekl si vedle své postele na pár okamžiků, a poté opět ulehl a usnul. Vstal opět před sedmou hodinou a v 7 hodin začala jeho ranní modlitební stráž.

V 7:30, mezitím co se stále modlil, začal zvonit telefon. Protože nechtěl být ničím rušen, tak se rozhodl, že nechá běžet záznamník. Ale z nějakého nepochopitelného důvodu se záznamník nechtěl spustit a telefon stále vyzváněl. Vincent zjistil, že záznamník, i když byl opravdu zapnutý, tak přichodí hovor odmítl zaznamenat. Rozhodl se tedy, že vstane a telefon zvedne. Také si s údivem všiml, že jeho záznamník neukázal číslo volajícího.

„Haló,“ řekl Vincent. Překvapivě se na druhém konci také ozvalo: „Haló.“ Znovu tedy Vincent řekl, „Haló.“ A nějaká paní na druhém konci znovu řekla „Haló.“ Vincent se tedy zeptal: „Chcete se mnou hovořit?“ Paní odpověděla: „Ne.“

Vincent se tedy zeptal: „Tak proč mi tedy voláte?“ Paní odpověděla: „Já jsem vám nevolala.“ Vincent jí tedy vysvětlil, že mu zvonil telefon a on ho zvedl. Paní odpověděla podobně, její telefon zvonil a tak ho zvedla. Vincent jí řekl svoje jméno a ona řekla, že její jméno je Doris a že se právě nachází v Iowě. Oba se tedy shodli na tom, že jejich linky se nějakým omylem spojily a tak došlo k tomuto nedorozumění.

Další překvapení ale nastalo, když se Doris zeptala: „Nejste náhodou ten Vincent, který měl tu zkušenost s andělem?“ Vincent odpověděl, že ano. Vysvětlila tedy, že ona i její matka se o Vincentově příhodě s andělem dočetly asi před rokem v článku, který jsem napsal. Doris dále řekla, že před půl rokem lékaři zjistili, že její matka má rakovinu a že jí zbývá šest měsíců života. Řekla, že každý den za uplynulých šest měsíců se její matka modlí za to, aby se s tímto Vincentem mohla buďto setkat a nebo jen hovořit ještě před tím, než zemře. V modlitbách se dožadovala zaslíbení z knihy Jeremiáše 32,27, kde se říká: „Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?“ a Jeremjáš 33,3: „Volej ke mně, a ohlásím se, a oznámím věci veliké a tajné, o nichž nevíš.“ Před pár lety Vincent tahle stejná zaslíbení prohlašoval.

Doris vysvětlovala jak je její matka blízko smrti a jak právě toho rána ve 3:30 Iowského času (ve stejný čas, kdy se modlil Vincent, ve 4:30 východního času) se probudila a cítila se, že je vedena k tomu, aby hledala Pána a připomínala Mu prosbu své matky. Požádala Vincenta, jestli by s její matkou nepromluvil. (Jako odpověď na každodenní modlitby této umírající matky, Bůh zázračně způsobil, aby si mohla promluvit s Vincentem!)

Její matka byla upoutaná na lůžko, takže Doris pustila Vincentův hlas přes telefon v kombinaci s mikrofonom, což zabralo několik okamžiků. Konečně, po nějakém čekání, uslyšel Vincent slabý hlas této matky. Matka nejdříve poděkovala za to, že s ní Vincent hovoří a pak ho požádala, aby jí zopakoval jeho zkušenosti s andělem.

Vincent jí tedy trpělivě vyprávěl dalších 45 minut své zkušenosti dopodrobna. Když končil, slyšel jak matka velmi slabě řekla: „Chvála Pánu. Amen.“

Poté následovalo ticho. Všechno bylo podezřele tiché. Vincent tedy čekal a myslel si, že ho Doris odpojuje od mikrofonu. Po několika okamžicích se Doris vrátila k telefonu. „Chvála Pánu,“ řekla, „moje matka právě zemřela.“

Vincent říká: „Byl jsem tak přemožen různými pocity, že jsem nevěděl, jestli mám být šťastný a nebo smutný.“ Řekl, že se rozhodl se rozloučit, aby Doris mohla být se svojí matkou. V šoku Vincent zapomněl požádat Doris o telefonní číslo, aby jí později mohl zavolat: „Vím, že Pán má svoje důvody, proč jsme si nevyměnili svá telefonní čísla. Proč nenechal její telefonní číslo, aby se zobrazilo na displeji, to je stále záhada. Jsem ale stále udiven nad tím, jak oba telefony zázračně zazvonily ve stejný čas. Když nad touto událostí přemýšlím, tak jsem vděčný Pánu za Jeho milující laskavost. To povzbudilo moji víru, abych ještě více důvěřoval tomu, že Bůh ve svůj čas odpoví na naše modlitby.“

Vincent dále poznamenal, že tohle svědectví není jen pro některé, ale pro všechny kteří to čtou:

„Doufám, že tohle bude povzbuzení pro vás, tak jako to bylo i pro mě. Vím, že uvidíme matku Doris v nebi, kde také dostaneme odpovědi na naše otázky. Pán přijde velmi, velmi brzy. Když se přibližujeme k té poslední hodině, tak vím, že Jeho přítomnost je s námi stále... Budme proto připraveni, neboť Jeho příchod je již velmi, velmi blízko.“

SETKÁNÍ 6. (potvrzeno)

Nedávno, 30. prosince 1999, mě jedna matka z Merylandu, Beth, řekla úžasné svědectví, které jsem měl tu možnost osobně potvrdit.

Vyprávěla mi: „Ráda bych ti vyprávěla příhodu, která se mi stala 10. prosince 1999 dopoledne. Můj osmiletý chlapec byl ve škole a můj manžel byl v práci... můj šestiměsíční syn byl v kolébce před televizí a sledoval „Sesame Street“. To co najednou upoutalo moji pozornost byla televize která najednou začala z ničeho nic šumět. Když jsem se podívala, tak obrazovka byla sněhově bílá a šuměla. Potom se stalo něco podivného. Televize se najednou úplně vypnula. Moje dítě spalo. Zatímco jsem uvažovala: „Ach ne... asi se mi nějak odpojil kabel“, když v tom jsem uslyšela hlas. Ten hlas říkal: „Pán přijde velmi, velmi brzy.“ Zůstala jsem tam stát v němém úžasu a poté se televize zase zapnula a „Sesame Street (Sezamová ulice)“ zase pokračovala.

Popisovala mi svoje reakce a dále mi řekla, že o tři dny později, 13. prosince, se jí do rukou dostal můj článek o Vincentově setkání s andělem, s naprosto stejným poselstvím.

„Není třeba dodávat,“ zakončila tato paní, „že ta poselství, která tito svědkové přijali, byla naprosto stejná, jako moje poselství. Byla jsem tím velmi otřesena... divím se, proč vlastně k tomu zvolil právě mě.“

SETKÁNÍ 7. (potvrzeno)

Následující případ je naprosto odlišný, ale má v sobě podobné poselství a stejnou moc. V květnu roku 1995 jsem přijal následující zprávu od mého přítele, který byl několik roků v Číně jako misionář. Jeho jméno a jméno jeho rodinných příslušníků nesmím z bezpečnostních důvodů zveřejnit. Snad vám pro důvěryhodnost napomůže ten fakt, že tohoto bratra znám již mnoho let. Vystudoval na jednom prestižním semináři a je bývalým pastorem. Můj přítel je velmi inteligentní a vyvážený služebník Boží. Nezakládá si na senzacechtivosti. Následuje shrnutí jeho zprávy, kterou mi zaslal.

Celá provincie Shadongu ve východní Číně (populace 57 milionů) se nachází uprostřed mocného probuzení. Ze strachu před zatčením se věřící schází tajně v církvích, které jsou roztroušené po domech, často při světle svíčky. Při jednom shromáždění v Shadongu roku 1995 jsme všichni zpívali společně „v Duchu“ (1 Korint. 14,15), nikoliv ve svém rodném jazyce, ale „jak jim Duch dával promlouvat“. Všichni jsme zpívali v harmonii, ale každý jiná slova. Někdo tohle shromáždění

nahrával. Později, když si někdo tuto kazetu přehrával, tak byl v naprostém šoku! To co slyšeli na té kazetě, vůbec neodpovídalo tomu, co se tam skutečně dělo – byl to hlas andělů zpívajících v mandarinštině – byla to píseň, kterou nikdy předtím neslyšeli a ještě k tomu s hudebními nástroji, které tam vůbec nebyly!!! Když můj přítel poprvé uslyšel tuhle nahrávku, pak bez toho aniž by mu o tom kdokoliv co řekl, prohlásil: „Tohle jsou andělé!!“ Ve skutečnosti nebylo jiného vysvětlení. Jeden čínský spolupracovník tuhle píseň přeložil. Následující slova jsou slova zpívaná anděly! Stojí za povšimnutí, že slova vyjadřují myšlenky, se kterými tito čínští vesničané nebyli obeznámeni. (Po překladu do angličtiny, následuje originál v čínštině).

„Konec je blízko: Zachraň Duše“

Hlad se rozmáhá stále více a více.
Je stále více a více zemětřesení.
Situace se stává více a více zlověstná.
Lidé bojují jeden proti druhému, národ proti národu.
Katastrofy jsou stále více a více krutější.
Celé životní prostředí se kazí.
Katastrofy jsou stále více a více krutější.
Srdce lidí jsou zkažená, a neuctívají toho pravého Boha.
Katastrofy jsou stále více a více krutější.
Potopy a období sucha jsou stále více častější.
Je stále více a více homosexuality a nevyléčitelných nemocí.
Katastrofy jsou stále více a více krutější.
Podnebí je více a více abnormální.
Země je více a více nepokojná.
Obloha byla prolomena. Atmosféra je zdeformovaná.
Katastrofy jsou stále více a více krutější.
Refrén:
Konec je blízko. Zjevení lásky se manifestovalo.
Povstaň, povstaň, zachraň duše.
Konec je blízko.
Povstaň, povstaň, zachraň duše.

Píseň byla přeložena dvěma místními čínskými křesťany v Beijingu, kteří osobně znali tento sbor a pastora, kde se tato událost přihodila. Následuje originál v čínštině.

Original Chinese Version

末日近了，抢救灵魂

1. 饥荒越来越厉害了，地震越来越频繁了；
时局越来越险恶，民攻民，国攻国；
灾难越来越厉害了。
2. 公害越来越厉害了，瘟疫越来越猖獗了；
人心凶恶，对真神不敬虔，不仰望他；
灾难越来越厉害了。
3. 水灾越来越厉害了，旱灾越来越厉害了；
同性恋、多加增，绝症如影随形；
灾难越来越厉害了。
4. 气候越来越反常了，大地越来越不安了；
天空破了、已破了、空气层已改变了；
灾难越来越厉害了。

副歌：

末日已迫近了，爱的启示已显明了；
起来，起来，抢救灵魂；
末日近了，
起来，起来，抢救灵魂。

Závěr

I když v písmu není nikde řečeno, kdy se Pán Ježíš Kristus vrátí, Písmo velmi jasně říká, že to Jeho následovníci budou vědět alespoň přibližně. A jsou opravdu velmi jasné důkazy toho, že Pán se vrátí velmi brzy. Z našeho svědectví víme, že to bude „velmi, velmi brzy.“

Čtenáři je dovoleno kopírovat tento článek volně s ostatními. Ať ta zvláštní a pokojná přítomnost Svátého Ducha spočívá na všech, kteří čtou tento článek, a ať jsou Boží andělé s vámi a ochraňují vás po všem čase, jak je to zaznamenáno v Žalmech 34,8 a 91,11.